

SZKOŁA DOKTORSKA

dziedzina sztuki

dyscyplina artystyczna – sztuki muzyczne

Nazwa przedmiotu: METODOLOGIA PRACY NAUKOWEJ			Data 1.10.2024
Zakres: kompozycja, dyrygentura, edukacja artystyczna w zakresie sztuk muzycznych, rytmika, instrumentalistyka, jazz, wokalistyka, teoria muzyki			
Moduł: obowiązkowy		Rodzaj zajęć: zbiorowe	Forma zajęć: wykład/ćwiczenia
Rok: I		Wymiar zajęć: 15	Języki nauczania przedmiotu: polski
Koordynator przedmiotu		Dyrektor Szkoły Doktorskiej	
Prowadzący zajęcia		prof. dr hab. Katarzyna Szymańska-Stułka	
Cele przedmiotu		Celem przedmiotu jest zapoznanie doktorantów z metodologią pracy naukowej i artystyczno-badawczej w dyscyplinie sztuki muzyczne, ze szczególnym uwzględnieniem relacji pomiędzy praktyką artystyczną a refleksją teoretyczną. Przedmiot ma na celu wykształcenie umiejętności świadomego projektowania badań, krytycznej analizy źródeł oraz poprawnego opracowania rozprawy doktorskiej w modelu badań artystycznych.	
Obszar	Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Odniesienie efektów do programu Szkoły Doktorskiej
Wiedza (W)	W1-1	Doktorant posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu sztuki muzycznej, uwzględniającą najnowsze światowe badania i praktyki artystyczne. Wiedza ta, osadzona w szerokim kontekście humanistycznym, stanowi podstawę do prowadzenia twórczej refleksji i konfrontacji z problemami współczesnej cywilizacji.	SD_W01
	W2-2	Posiada wiedzę na zaawansowanym poziomie z dyscypliny związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych i działań artystycznych oraz uwzględniającą uwarunkowania prawne i inne istotne, niezbędną do przygotowania pracy doktorskiej	SD_W02
	W3-3	Zna i rozumie metody i techniki badawcze w dyscyplinie związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych i działań artystycznych	SD_W03
Umiejętności (U)	U1-5	Postępuje się językiem obcym znając fachową terminologię muzyczną	SD_U05
Kompetencje społeczne (K)	K1-1	Doktorant rozumie wagę samodzielnej aktywności naukowej i artystycznej jako źródła rozwoju dyscypliny sztuki muzyczne oraz własnego warsztatu.	SD_K01

TREŚCI PROGRAMOWE	
1. Nauka, sztuka i badania artystyczne – podobieństwa i różnice metodologiczne. 2. Specyfika metodologii w dyscyplinie sztuki muzyczne. 3. Badania artystyczne (artistic research) – definicje, modele, przykłady. 4. Problem badawczy, cele i pytania badawcze w muzyce. 5. Metody badań w muzykologii, teorii muzyki i wykonawstwie. 6. Metody analizy interpretacji wykonawczej. 7. Dokumentacja procesu twórczego i wykonawczego. 8. Źródła naukowe i artystyczne – krytyka i analiza (partytury, nagrania, archiwa). 9. Struktura rozprawy doktorskiej w dyscyplinie sztuki muzyczne. 10. Zasady aparatu naukowego. 11. Etyka badań naukowych i artystycznych. 12. Rola autorefleksji i autoewaluacji w procesie badawczym.	
Metody kształcenia	1. wykład problemowy, 2. analiza przykładów rozpraw i projektów artystyczno-badawczych, 3. dyskusja konwersatoryjna, 4. praca z tekstem naukowym i materiałem muzycznym,
Metody weryfikacji efektów uczenia się	wymagania końcowe – egzamin z oceną
Forma i warunki zaliczenia	1. aktywne uczestnictwo w zajęciach, 2. przygotowanie krótkiego projektu badawczego lub artystyczno-badawczego, 3. zaliczenie pracy pisemnej (np. rozdział metodologiczny lub esej metodologiczny), 4. pozytywna ocena prowadzącego.
Literatura: 1. A. Brożek, Wprowadzenie do metodologii dla studentów teorii muzyki i muzykologii, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 2010. 2. Z. Skowron, Analiza dzieła muzycznego, Akademia Muzyczna im. Fryderyka Chopina, Warszawa 2003. 3. M. Tomaszewski, Interpretacja dzieła muzycznego, Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego, Katowice 1998. 4. J. Stęszewski, Etnomuzykologia. Zarys problematyki, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 2009. 5. A. Chmielecka (red.), Jakość kształcenia w szkolnictwie wyższym, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2016. 6. A. Sajdak (red.), Autoewaluacja i refleksyjność w pracy naukowej, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2020. 7. J. Woźniak (red.), Metodologia badań w praktyce artystycznej, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Warszawa 2018. 8. Polska Rama Kwalifikacji. Charakterystyki efektów uczenia się – poziom 8, Instytut Badań Edukacyjnych, Warszawa 2017.	